

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ס"ו ע"א

פרשת בשלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דלתתא לא ימיש מתוך האהל, ויניק מנה תדירא.

תרגום לעברית

והינו מה שאמר רבי יהודה, מה זה שכתוב (ישעיה'לג) עיניך תראינה ירוש' לם נה
שאנן אהל בל יצען בל יסע יתדתיו לנצח. ירוש'לם - ירוש'לים שלמעלה, שנקראת אהל
בל יצען, שלא תמצא יותר לקחת לגלות. וזהו סוד הכתוב ויהושע בן נון נער. ודאי
נער. לא ימיש מתוך האהל, אותו שנקרא אהל בל יצען. מלמד שבכל יום ויום היה
יונק מהשכינה כמו אותו הנער שלמעלה, לא ימיש מתוך האהל, ויונק ממנה תמיד. כך
נער זה שלמטה לא ימיש מתוך האהל ויונק ממנה תמיד.

טקסט הזוהר

בגין כך, כד חמא משה, לסמאל, נחית לסייעא לעמלק, אמר משה, ודאי האי נער יקום
לקבליה, וישלוט עליה, לנצחא ליה. מיד ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא
הלחם בעמלק, דילך האי קרבא דלתתא, ואנא אזדרו לקרבא דלעילא. בחר לנו
אנשים, זכאין בני זכאין, דיתחזון למהר עמר.

לכן, כַּשֶּׁרָאָה מֹשֶׁה אֶת סמא'ל יוֹרֵד לְסִיעַ לְעַמְלֶק, אָמַר מֹשֶׁה, וַדַּאי נֶעַר זֶה יָקוּם כְּנִגְדּוֹ וַיִּשְׁלַט עָלָיו לְנִצָּחַ אוֹתוֹ. מִיד - וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בָּחַר לָנוּ אַנְשִׁים וְצֵא הִלָּחֵם בְּעַמְלֶק. שְׁלַח הַקָּרֵב הַזֶּה שְׁלֹמֶטָה, וְאַנִּי אֲזַדְרֹז לַקָּרֵב שְׁלֹמֶעֱלָה. בָּחַר לָנוּ אַנְשִׁים - צַדִּיקִים בְּנֵי צַדִּיקִים, שְׂרָאוּיִים לְלֶכֶת עִמָּהּ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעֲתָא דְנִפְיָק יְהוֹשֻׁעַ נֶעַר. אֲתַעֲר נֶעַר דְלַעֲיָלָא, וְאֲתַתְקִין בְּכַמָּה תִּיקוּנֵין בְּכַמָּה זַיִינִין, דְאֲתַקִּינַת לִיה אִמְיָה, לַקָּרְבָּא דָּא, לְנִקְמָא נִוְקְמָא דְבְרִית. וְהַיִּינוּ דְכְּתִיב, (וַיִּקְרָא כו) חָרֵב נִוְקְמַת נָקָם בְּרִית, וְדָא הוּא רָזָא דְכְּתִיב, וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עַמְלֶק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חָרֵב. לְפִי חָרֵב וַדַּאי, וְלֹא לְפֹמֵם רִוּמָחִין וְזַיִינִין, אֲלֹא בְּחָרֵב וַדַּאי הִיא, הִיא דְאֶקְרִי חָרֵב נִוְקְמַת נָקָם בְּרִית.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעֲתָא שְׂיָצָא יְהוֹשֻׁעַ נֶעַר, הַתַּעֲוֵרֵר הַנֶּעַר שְׁלֹמֶעֱלָה וְהַתְתַּקֵּן בְּכַמָּה תִּקּוּנִים, בְּכַמָּה כְּלֵי זִין שֶׁהַתְקִינָה לוֹ אִמּוֹ לַקָּרֵב הַזֶּה לְנָקָם אֶת נִקְמַת הַבְּרִית, וְהַיִּינוּ מַה שְּׁכָתוּב (וַיִּקְרָא כו) חָרֵב נִקְמַת נָקָם בְּרִית. וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עַמְלֶק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חָרֵב. לְפִי חָרֵב וַדַּאי, וְלֹא לְפִי רִמָּחִים וְכְלֵי זִין, אֲלֹא בְּחָרֵב וַדַּאי הִיא, זֶה שְׁנִקְרָאת חָרֵב נִקְמַת נָקָם בְּרִית.

טקסט הזוהר

וּמֹשֶׁה אֲתַתְקִין לַקָּרְבָּא דְלַעֲיָלָא, וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִים: כְּבָדִים מִמֶּשׁ, יְקִירִין, קַדִּישִׁין, לֹא אִסְתַּאבֹן לְעַלְמִין. יְקִירִין דְאֲתַחֲזוֹן לְאַגָּחָא בְּהוּ קָרְבָּא דְלַעֲיָלָא. וַיִּקְחוּ אֲבָן וַיִּשְׁימוּ תַּחְתֵּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל שְׂרָיִין בְּצַעֲרָא, וַיְהִי עֲמָהוֹן בְּצַעֲרִיהוֹן.

וּמֹשֶׁה הִתְתַּקֵּן לִקְרֹב שְׁלֹמֶעֱלָה. וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִים, כְּבָדִים מִמֶּשׁ, נִכְבָּדִים, קְדוּשִׁים, שְׁלֹא נִטְמְאוּ לְעוֹלָמִים. נִכְבָּדִים שְׂרָאוּיִים לְעֹרֶךְ בָּהֶם קָרַב שְׁלֹמֶעֱלָה. וַיִּקְחוּ אִכָּן וַיְשִׁימוּ תַּחְתּוֹ וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ, מִשּׁוּם שִׁישְׁרָאֵל שְׂרוּיִים בְּצַעַר, וַיְהִי עִמָּהֶם בְּצַעֲרָם.

טקסט הזהיר

וְאַהֲרֹן וְחֹר תִּמְכּוּ בְּיָדוֹ מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה וְגו' , מֵאִי תִמְכּוּ בְּיָדוֹ. אֲמוּנָה. (אמונה, מהימנות ודא) וְכִי עַל דְּאַהֲרֹן וְחֹר תִּמְכּוּ לְיָדָיו, הָיוּ יָדָיו אֲמוּנָה. אֵלָּא, מֹשֶׁה כָּלָא בְּחֻכְמָתָא עֲבִיד מַה דְּעָבִיד. אַהֲרֹן וְחֹר, דָּא מְסִטְרָא דִּילֵיהּ, וְדָא מְסִטְרָא דִּילֵיהּ, וַיְדוּי בְּאַמְצָעִיתָא, וְעַל דָּא וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה, מְהִימְנוּתָא. אַהֲרֹן בְּגִין דִּיתַעַר סִטְרָא דִּילֵיהּ, (חוקת קל'א ע'ב) וְחֹר בְּגִין דִּיתַעַר סִטְרָא דִּילֵיהּ, וְהָיוּ אַחֲדִין בְּיָדָיו מִכָּאן וּמִכָּאן, דְּאַשְׁתַּכְּחָא סִיוַעָא דְלַעֲיָלָא. (שמות יז) וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יֵרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבְרִי יִשְׂרָאֵל. כַּאֲשֶׁר יֵרִים: דְּזָקִיף יְמִינָא עַל שְׁמָאלָא, וְאַתְכּוּן בְּפָרִישׁוֹ דִּידוּי. וְגִבְרִי יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל דְלַעֲיָלָא. וְכַאֲשֶׁר יְנִיחַ יָדוֹ וְגִבְרִי עֲמָלָק, בְּשַׁעֲתָא דִּישְׂרָאֵל לְתַתָּא, מִשְׁתַּכְּכִין מְצֻלּוּתָא, לֹא יִכְלִין יָדֵי מֹשֶׁה לְמִיקָם בְּזָקִיפּוֹ, וְגִבְרִי עֲמָלָק. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, אֵף עַל גִּבְרִי דְכַהֲנָא פָּרִישׁ יָדוּי, בְּקֶרְבָּנָא, לְתַקְנָא גְרָמִיָּה בְּכָלָא, יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵין לְאַשְׁתַּכְּחָא בְּצֻלּוּתָהוֹן, עֲמִיָּה.

תרגום לעברית

וְאַהֲרֹן וְחֹר תִּמְכּוּ בְּיָדוֹ מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה וְגו' . מַה זֶּה תִּמְכּוּ בְּיָדוֹ? אֲמוּנָה. [אמונה, אמונה ודאי] וְכִי עַל שְׁאַהֲרֹן וְחֹר תִּמְכּוּ אֶת יָדָיו, הָיוּ יָדָיו אֲמוּנָה? אֵלָּא מֹשֶׁה עָשָׂה הַכֹּל בְּחֻכְמָה מַה שֶּׁעָשָׂה. אַהֲרֹן וְחֹר - זֶה מְצַדוֹ וְזֶה מְצַדוֹ, וַיְדוּי בְּאַמְצָע, וְלָכֵן וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה, אֲמוּנָה. אַהֲרֹן כְּדִי שִׁיתַּעֲוִיר הַצֵּד שְׁלוֹ, וְחֹר כְּדִי שִׁיתַּעֲוִיר הַצֵּד שְׁלוֹ, וְהָיוּ אוֹחֲזִים בְּיָדָיו מִכָּאן וּמִכָּאן, שִׁימְצָא סִיוַעָא שְׁלֹמֶעֱלָה. וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יֵרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבְרִי יִשְׂרָאֵל. כַּאֲשֶׁר יֵרִים - שְׁזָקִיף יְמִין עַל שְׁמָאל, וְהִתְכּוּן בְּפָרִישֵׁת יָדָיו. וְגִבְרִי

ישראל - ישראל שלמעלה (תפארת). וכאשר יניח ידו וגבר עמלק - בשעה שישראל למטה שוככים בתפלתם, לא יכולים ידי משה לעמד בזקיפות, וגבר עמלק. מפאן למדנו, אף על פי שהכהן פורס את ידיו בקרבן כדי לתקן את עצמו בכל - ישראל צריכים להמציא עמו בתפלותיהם.

טקסט הזוהר

תאנא, בקרבא דא דעמלק, אשתכחו עלאין ותתאין, ועל דא, ויהי ידיו אמונה, בהימנותא כדקא חזי. ויהי ידיו אמונה. ויהיו ידיו מפעי ליה. אלא, בגין דתליא כלא בימינא, כתיב ויהי. וכתיב ידיו, בגין דהוא עקרא דכלא. וכתיב, (שמות טו) 'מינה יי' נאדרי בכח מינה יי' תרעץ אויב. (שמות יז) ויאמר יי' אל משה כתב זאת זכרון בספר וגו'. תא חזי, מה כתיב לעילא, ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב. ויחלוש, ויהרוג מפעי ליה. אלא, ויחלוש, כמה דאתמר, (ישעיה יד) חולש על גוים. יהושע הוה חולש עליהו, וההוא חרב נוקמת נקם ברית קטיל לון, דכתיב לפי חרב כמה דאתמר.

תרגום לעברית

שנינו, בקרב הזה של עמלק, נמצאו עליונים ותחתונים, ולכן ויהי ידיו אמונה, באמונה כראוי. ויהי ידיו אמונה, ויהיו ידיו הנה צריה להיות! אלא משום שהכל תלוי בימין כתוב ויהי. וכתוב ידיו משום שהוא עקר הכל. וכתוב (שמות טו) 'מינה ה' נאדרי בכח מינה ה' תרעץ אויב. ויאמר ה' אל משה כתב זאת זכרון בספר וגו'. בא ראה מה כתוב למעלה? ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב. ויחלוש? ויהרג הנה צריה להיות! אלא ויחלוש כמו שנאמר (ישעיה יד) חולש על גוים. יהושע הנה חולש עליהם, ואותה חרב נוקמת נקם ברית הורגת אותם, שכתוב לפי חרב, כמו שנתבאר.

כתב זאת זכרון, זאת דיקא. ושים באזני יהושע, דהא הוא זמין לקטלא מלכין אחרנין.
כי מחה אמחה. מחה: לעילא. אמחה: לתתא. זכר, דוכרנא דלעילא ותתא.

תרגום לעברית

כתב זאת זכרון, זאת דוקא. ושים באזני יהושע, שהרי הוא עתיד להרג מלכים אחרים.
כי מחה אמחה, מחה - למעלה, אמחה - למטה. זכר - זכרון של מעלה ומטה.

טקסט הזוהר

אמר רבי יצחק, כתיב כי מחה אמחה, וכתיב (דברים כה) תמחה את זכר עמלק. אלא,
אמר קודשא בריך הוא, אתון מחון דוכרניה לתתא, ואנא אמחה דוכרניה לעילא.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, כתוב כי מחה אמחה, וכתוב (דברים כה) תמחה את זכר עמלק. אלא,
אמר הקדוש ברוך הוא, אתם מחו את זכרוננו למטה, ואני אמחה את זכרוננו למעלה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ו ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי, עמלק עמין אחרנין אייתין עמיה, וכלהו דחילו לקרבא ביהו בישראל,
בר איהו. ובגין כך, יהושע הנה חולש עלייהו. רבי ייסא אמר, ויחלש יהושע, דתבר
חילא דלהון מלעילא. (שמות יז) ויבן משה מזבח ויקרא שמו יי' נסי. ויבן משה מזבח,
לקבל ההוא דלעילא. ויקרא שמו ההוא משה (נ"א דההוא מזבח) יי' נסי. מאי יי' נסי.
בגין דאנקים נקמתא דההוא רשימא

אמר רבי יוסי, עמלק הביא עמו עמים אחרים, וכלם פחדו לקרב לישראל חוץ ממנו, ולכן יהושע היה חולש עליהם. רבי ייסא אמר, ויחלש יהושע, ששבר את כחם מלמעלה. ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי. ויבן משה מזבח - כנגד אותו שלמעלה. ויקרא שמו - אותו משה (אותו מזבח) - ה' נסי. מה זה ה' נסי? משום שנקם את נקמת אותו רשם הקדוש של ישראל. ומאותו הזמן נקרא חרב נקמת נקם ברית.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.